

ชื่อวิทยานิพนธ์   ประสพการณ์การดูแลตนเองของหญิงมีครรภ์มุสลิมที่ไม่ฝากครรภ์
ผู้เขียน   นางสาวพนัสนิ ชันติกาโร
สาขาวิชา   การพยาบาลอนามัยชุมชน
ปีการศึกษา   2541

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพชนิดปรากฏการณ์วิทยา มีวัตถุประสงค์เพื่อบรรยายและอธิบาย ประสพการณ์การดูแลตนเองของหญิงมีครรภ์มุสลิมที่ไม่ฝากครรภ์ ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการดูแลตนเอง และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการไม่ฝากครรภ์ ผู้ให้ข้อมูลเลือกเฉพาะเจาะจงจากหญิงมีครรภ์มุสลิมที่มีคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้ จำนวน 10 คน เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก การบันทึกเทป การสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม และการจดบันทึกภาคสนาม ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการสร้างข้อสรุปแบบอุปนัย ซึ่งสรุปผลการวิจัยดังนี้

ผู้ให้ข้อมูลใช้ความหมายต่อการตั้งครรภ์เป็นไปใน 2 ลักษณะ คือ 1) เป็นสัญญาณของการมีลูก 21 เป็นภาวะปกติที่ไม่ใช่การเจ็บป่วย มีเป้าหมายและพฤติกรรมดูแลตนเองขณะตั้งครรภ์ ใน 3 ลักษณะ คือ 1) แม่ลูกแข็งแรง โดยการระวังอันตราย และรับประทานอาหารบำรุงครรภ์ 2) ทำจิตใจให้สบาย โดยการขอพรจากอัลลอห์ ถือศีลลอด ทำความดี และปรึกษาผู้มีประสบการณ์ 3) คลอดง่ายและปลอดภัย โดยการขอพรจากอัลลอห์ ทำพิธีลูบไล้ครรภ์(ແລ່ງ) แต่งห้อง ทำงานตอนใกล้คลอด กินน้ำปลายผม และกินหมาก สำหรับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการดูแลตนเอง คือ 1) ปัจจัยส่งเสริมการดูแลตนเอง ได้แก่ การให้ความหมายว่าการตั้งครรภ์เป็นสัญญาณของการมีลูก ความเอื้ออาทรจากบุคคลในครอบครัวและญาติพี่น้อง การได้รับข้อมูลที่ถูกต้อง และความเชื่อโบราณ 2) ปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการดูแลตนเอง ได้แก่ บุตรที่ยังไม่เข้าโรงเรียน การให้ความหมายว่าการตั้งครรภ์เป็นภาวะปกติ ความเชื่อทางศาสนา และความเชื่อท้องถิ่นเกี่ยวกับการตั้งครรภ์และการคลอด ส่วนปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการไม่ฝากครรภ์ คือ 1) การให้ความหมายต่อการฝากครรภ์ว่าเป็นประเพณีปฏิบัติ และเป็นการบอกให้ผู้ทำคลอดทราบล่วงหน้า 2) ต้องการคลอดที่บ้านกับผดุงครรภ์โบราณ 3) ข้อมูลเกี่ยวกับการฝากครรภ์และการคลอดกับเจ้าหน้าที่สาธารณสุข 4) กลัวผิดหลักศาสนา